

"BENİ EPEY ÜZDÜĞÜNÜ SÖYLEMEM GEREKİYOR"

Livaneli'den AKP'li vekile yanıt

"Beni epey üzdüğünüzü söylemem gerekiyor"

25 Kasım Cumartesi 2017 16:04

Livaneli'den AKP'li vekile yanıt...

AKP Mardin Milletvekili Orhan Miroğlu'nun Zülfü Livaneli'nin '**Huzursuzluk**' romanı nedeniyle başlattığı tartışma sürüyor.

Miroğlu'nun başlattığı tartışmaya Yeni Şafak'taki köşesinden katılan Yasin Aktay bugün köşesinde Zülfü Livaneli'nin kendisine verdiği cevabı yayımladı.

"Zülfü beyin bu açıklaması ışığında yazımı bir kez daha göz gezdirdiğimde açıkçası gereğinden fazla sert bulunduğumu kendisine de ifade ettim" diyen Aktay "Bugün Türkiye'nin 3.5 milyon Suriyeliye veya başka ülkeden mazlumlara halkıyla, şehirleriyle, devletiyle yaptığı ev sahipliğindeki kahramanlık ve güzellik, oryantalist fantezilere uygun hikayelerle gölgelenmeden, çok daha fazla edebiyat hak etmiyor mu?" diye soruyor.

Yasin Aktay'ın bugünkü köşesi şu şekilde:

Bir süre önce Zülfü Livaneli'nin Huzursuzluk isimli romanı üzerine, Orhan Miroğlu'nun başlattığı tartışma dolayısıyla yazdığım yazı üzerine, Tunus'tayken sayın Livaneli'nin bana yazımla ilgili bir mesajı ulaştı. Kendisini bir hayli üzmüş olduğumu ve kitabı hakkında yaptığım değerlendirmelerin haksız olduğunu ifade ediyordu. Kitabı hakkında bu köşede yapmış olduğum değerlendirmelere her zamanki nezaketi ile yaptığı itirazın yine bu köşeden ifade edilmesinin hakkı olduğu düşüncesiyle olduğu gibi paylaşarak bu vesileyle ben de söylediklerimi biraz daha açmak istiyorum. Şöyle diyor sayın Livaneli:

'Bugünkü (6 Kasım 2017) yazınızın beni epey üzdüğünü söylemem gerekiyor. Başka bir kitaptan söz etmişsiniz. Bu roman bir yıl önce yayınlandı ve yarım milyona ulaştı. İnsanlar gözyaşları içinde okuyorlar. Roman, Mardinli Hüseyin'in Amerika'da İslamofobik ırkçılar tarafından öldürülmesiyle başlıyor. Geçmişe gittikçe, Mardin'de de Ezidi bir kızla evlenmek istediği için bir DEAŞ sempatisini tarafından yaralanmış olduğunu öğreniyoruz. Yani iki radikal ucun kurbanı olan bir aşk. Keşke daha önce kitabı okusaydınız. Mardin'de DEAŞ grupları filan yok. Milyonlarca mülteci kabul etmiş olmamız var. Zulümden kaçan kızlar, Türkiye'ye kurtuluş için geliyorlar. Bunları anlatmak istedim.

Ayrıca, Irak'taki trajikomediye de sürekli isliyorum. Lütfen dün T24 te yayınlanan yazıma göz atın.'

Zülfü beyin bu açıklaması ışığında yazımı bir kez daha göz gezdirdiğimde açıkçası gereğinden fazla sert bulduğumu kendisine de ifade ettim. Olayın kişisel olmadığını bilmesi gerekiyor. Tefafuka bakın ki, mesajını aldığım gecenin akşamında, beraberimdeki arkadaşlarla otel lobisinde boş bulduğumuz bir piyanonun başına geçmiş beraberce çalıp söylemek için aklımıza ilk gelen parçalardan ikisinin 'Karlı Kayın Ormanları' ve 'Geceleyn Gökyüzünden Güneş Topla Benim İçin' idi. Bu eserlerin Livaneli'ye ait olma özelliği aklımıza bile gelmedi, o kadar klasikleşmiş, o kadar güzel eserler.

Ancak, konumuz bu değil. Konu: Huzursuzluk romanı ve oturduğu bağlam. Bu romanın içindeki bazı detaylar, eserin genel olarak oynadığı rolü değiştiriyor mu, mesela?

Roman'ın Hüseyin'in Amerikalı ırkçılar tarafından öldürülmesiyle başlamış olması, sonradan DEAŞ'çı zalimlerin yaptıkları karşısında, 'zulüm her yerde' türünden bir denge oluşturabiliyor mu? Veya bu denge eserin cari ve asıl bir tehlike olarak Amerikan işgaline karşı bir söylemi besleyebiliyor mu?

Neticede Amerika'daki bağnazlığa veya ırkçılığa bakıp kimse Amerika'yı işgal edip onlara insanlık adına bir Ortaçağ zulmü dayatmayı akıl etmiyor veya edemiyor. Oysa güçlerimiz simetrik olmadığı için bu ikili hikaye neticede Amerikalıların 'bizi düzeltmek' üzere ordularını sefere koyması için bir gerekçeye çok daha kolay dönüşüyor. Amerikan ırkçılığı bugün bütün dünyayı olumsuz etkileyen bir süreç. DEAŞ bağnazlığının ise bizim topaklarla ne kadar ilgisi olduğunu en iyi bizim oraların insanı bilir. Çocukluğumuz Ezidilerle, Nusayrilerle, gayri Müslimlerle, Kürt ve Arap olarak birbirimizle gayet olağan bir kültürel atmosfer içinde hayırlı komşulukla ve diğerkâm bir düzeyde yaşandı geçti.

Buralarda genel kural elbetteki endogamidir (iç evlilik). Ama hayatım boyunca hiç kimsenin endogamiyi ihlal etti diye ne öldürüldüğünü ne de linç edildiğini veya taşlandığını duydum. Endogami kuralının ihlali elbette toplumsal baskılar ve dışlama mekanizmaları oluşturur ama bundan kaçmanın türlü yolları var. Exogamik evlilik yaptığı için şehrinin dışında yaşamayı tercih eden insanlar olur, ama bunlar toplumda hiçbir zaman bir bağnazlık örneği olarak görülmez. Bu sadece Mardin veya Siirt'te değil, endogami kuralının işlediği Müslüman veya olmasın her toplum için geçerlidir. Yunanistan'da hatta Amerika'da var olan bu kuralın farklı işlediğini mi sanıyorsunuz?

Ezidi-Müslüman evliliği dolayısıyla böyle bir trajedi yaşamak zorunda kalan bir çift hikayesinin oryantalist fanteziler dünyasını nasıl besleyebildiğini görmüyor muyuz? Hele bu oryantalizmin neticede Müslüman dünyanın işgali için bir ideolojik zemin olarak kullanıldığını görmek için artık çok da söylem uzmanı olmak da gerekiyor.

Bu arada DEAŞ'ın bizzat Amerika tarafından PYD'ye ve işgale alan açmak için bir manivela olarak nasıl kullanılıyor olduğunu hala görmeyen var mıdır?

DEAŞ'ın girdiği her yer bir süre sonra ABD tarafından en ağır şekilde silahlandırılmış ve güçlü bir hava bombardıman desteği de sağlanmış PYD militanları tarafından kurtarılan ve yönetimi PYD'ye bırakılan yerler oluyor. PYD'nin oralarda hemen başladığı etnik temizlik vicdan sahibi bir edebiyatçı için çok daha fazla dikkat çekici olmalı. Orada yazılacak nice hikaye, nice dram, trajedi bulur bir edebiyatçı.

Üstelik DEAŞ'a karşı Türkiye'nin verdiği tek hakiki mücadeleye rağmen Türkiye'yi DEAŞ'a destek veren ülke olarak yaftalamaya çalışan bir uluslararası çaba malum. FETÖ'nün bunu yapmak için MİT kumpaslarını nasıl devreye soktuğunu da artık herkes biliyor. DEAŞ'a karşı Türkiye'den başka hiç kimse gerçek bir savaş vermediği halde... Buna rağmen Türkiye'nin bir şekilde DEAŞ'la iltisaklı olduğunu ima bile eden bir çabaya hangi vicdan sessiz kalabilir?

Mardin'de elbette DEAŞ'lı militanlar kol geziyor değildir. Ama bir romana yerleştirilmiş birkaç figür, anlatıda bu tür bir Mardin imajı çizmeye yeter de artar bile.

Halbuki, orada bir süredir görülmesi gereken asıl büyük bağnazlığın, etnik temizlik, baskı ve terörün PKK-PYD eliyle gerçekleştiği hususunda birebir gözlemlere Miroğlu gibi ben de sahibim. Kobani (6-8 Ekim) olaylarının tam ortasıydım. Fakirlere kurban eti dağıtmakta olan Yasin Börü'nün canına kimin tarafından nasıl bir vahşetle kıyıldığını hep birlikte gördük. Mardin'e misafirlige gelmiş iki kişinin sadece sakallı oldukları için vahşice öldürüldüklerini de yaşadık. Yanısıra toplamda 55 kişi o üç gün içinde vahşice katledildi. Öncesinde ve sonrasında PKK'nın bölgede estirdiği hendek terörü Mardin ve bölgeden çıkabilecek, dikkat çekilebilecek asıl büyük trajedinin, bölgemize zaten emperyalist müdahalelere bahane oluşturmak üzere kurgulanmış DEAŞ'tan ziyade yine o emperyalistler tarafından şımartılan PKK zulmü olduğunu net biçimde gösterir.

Hepsi bir yana, bugün Türkiye'nin 3.5 milyon Suriyeliye veya başka ülkeden mazlumlara halkıyla, şehirleriyle, devletiyle

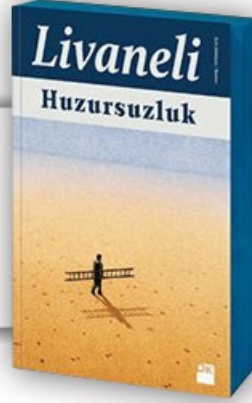
yaptığı ev sahipliğindeki kahramanlık ve güzellik, oryantalist fantezilere uygun hikayelerle gölgelenmeden, çok daha fazla edebiyat hak etmiyor mu?

Odatv.com

"Huzursuzluk" Odakitap'ta

TIKLAYIN & SATIN ALIN

ILANDIR

orhan miroğlu

zülfü livaneli

huzursuzluk

yasin aktay

Mardin

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

